

mo aduentus sui tempore conueniunt ciconia. & eam, que ultima aduenit, laniant uniuersa. Plin. lib. 10. cap. 23.

Pythopolis] *πυθωπολις*, ciuitas est in Myfia. Plin. lib. 5. cap. 32. Est & ciuitas Caria, à Pythe illo diuine Pythopolis dicta: qui & Xerxem conuiuio excepit, & militibus eius senos Daricos aureos in singula capita distribuit. Stephanus.

Pytisma] *πυτισμα*, penult. corr. neut. gen. (*πυτισμα*) Lenis spūti irroratio: à *πυτιω*, quod est spūto leni & crebro irro- ro. Iuuenal. Satyr. 11. 18.

Qui Lacæ demonium pytismate lubricat orbem. id est, qui lubricat annulum spūto. Alij legunt, pedemate: non, *pytismate*. Pedema autem genus saltationis esse dicunt Laconice, in qua pedes in orbem ad nates torquebantur: de qua Lucianus in libello *πυτισμα* *πυτισμα*. Priorem, Calepimi lecti- onem non improbarim, propter lubricat uerbum. Quidam scribunt *pytismate*, per ypsilon in secunda, à *πυτιω*, spūere. Vide Politianum Miscellaneorum cap. 38.

Pyalcos] *πυαλκος*, Chirurgicum instrumentum, puri eximē do accommodum: ita dictum, quasi *πυαλκος* *πυαλκος*. Galen. li- bro 5. Methodic.

Pyxacanthum] *πυξακανθος*, Frutex est spinosus, cubitali- bus ramis, folijs buxi: unde & quasi Buxea acanthus dicitur. Plin. lib. 12. cap. 7.

Pyxirates] Euphrates fluiuius uersus scaturigines suas, di- ctus est. Plin. lib. 5. cap. 34.

Pyxis] *πυξις*, pen. corr. fœm. gen. (*πυξις*) Græcum nomen, à *πυξω* *πυξω*, quod à Latine buxum significat. Vasculum est exiguum, quod uulgius Itatorum non ineptè à buxo, buxu- lum nuncupat, quoniam primò ex eo ligno fieri cepit. Nā ut docet Quint. lib. 8. cap. 6, de Abusione figura, Pyxides cu iuscunq; materia, quarū usus uarijs rebus est accommodatus. Plin. lib. 18. cap. 11. 9, Primori inest pyxis ferrea. Apuleius de Afino, li. 3, Arcula quadā reclusa pyxides plusculas inde de- promit. Cic. pro Celio, 48, Eodem Licinium esse uenturum, atq; ijs ueneni pyxidem traditurum. Mart. lib. 9. 40,

Et lateas centum condita pyxidibus.

Cornea pyxis. Vide Corna.

Pyxidicula, pyxidicula, pen. corr. (*πυξιδουλα*) Diminutiuum, in qua aromata continentur. Celsus lib. 6. cap. 6, de Cleonis collyrio, Alia exemplaria habent, pyxidula.

Pyxidatus, penult. prod. Adiectiuum (*πυξιδωτος*) Quod ad effigiem pyxidis in commissurā formatum est. Plin. lib. 31. cap. 6. 1, Ceterum à fonte duci fistulibus tubis utilissimū est, crassitudine binūm digitorum, commissuris pyxidatis, ita ut superior intret, calce uinā ex oleo leuigatis.

Pyxites] Fluiuius in Themiscyrena ad Trapezuntam. Plinius lib. 6. cap. 4.

LITERAM (nō) uete- res ignorabant: unde Locuntur, scribebant, nō Loquantur, ut te- stantur uetustissimi co- dices. Item Oblicum. Nonnulli quia Q nō literam, sed notā esse putabant, duas in se li- teras continentem, C & V, Quis, Queret, et Quid, scribere institue- runt absq; V, ut Velius Longus ait: quod alij Cuis, Cuaret, Cuid, scribere malebant. Vide Pierij annotationes in Virgi- lium, ubi scribit ueteres asseuerasse Q, C & V prae se ferre. post enim C, uocalem V adplicitam esse parte illa, que ad in-

star grauis accentus premitur, adcuruata: altera uerò que a- cuti accentus in morem surrigebatur, subter lineam delecta, uel ex librariorum commoditate, uel ne precedentibus lue- ris esset impedimento. Quint. lib. 12. cap. 10, Duras & illa syllabas facit, que ad coniungendas denum subiectas sibi uo- cales est utilis, aliàs superuacua: ut equos ac equū scribimus, quum ipsæ etiam uocales duæ efficiant sonum, qualis apud Græcos nullus est, ideoq; scribi illorum literis non potest. In dem lib. 1. cap. 6, Et lz, que & ipsa quorundam nominum nota est: & Q, cuius similis effectus speciesq; nisi quod paulum à nostris obliquatur. Quasi diceret, inter lz A & Qua, hoc seruandum est discrimen, ut lz A recto sono, Quæ paulum obliquata proferatur. Sanè qui rectè proferunt, hãc (ut ita dicam) obliquationē seruant in Q literæ prolatione.

Q. Quintus, uel Quintius. Q. uel Qu. Quartus. Q. uel Quint. Quintilius. Quæ. Quæstor. Quæst. Quæstores. Quam. uel Quema admodum. Q. B. F. Quare bene factū. Quere bonum factum. Q. B. M. V. Quæ bene mecū ui- xit. Q. E. R. E. I. V. D. A. Quanti ea res erit, iudicium da- bo, formula est pratoria. Q. F. Quinti filius. Q. L. Quinti libertus, uel libenti. Q. L. F. Quinti Lucij filius. Q. M. Quintus Mutius uel Quomodo. Q. N. A. N. N. Quando neq; ais, neq; negas. Q. R. F. E. V. Quod rectè factū esse uidebitur. Q. S. S. S. Quæ supra scripta sunt. Q. D. E. R. F. P. D. E. R. I. C. Quid de ea re fieri place- ret, de ea re ita censuerunt. Notæ quibus Senatus consulta de- signabantur Probus.

Qua] cuius, cui (tis) nominatiuo non utimur, nisi in compo- sitione: ut aliqua, siqua.

Quam ad rem. Plaut. Epid.

Quam ad rem istuc refert?

Quam rem agis? Terent. Heaut. 5. 1. 69.

Qua causa. Plaut. Mena. 11. 25.

Quæ do causa. Cic. 1. Academ. 46, Quæ de causa definitiones rerum probabant.

Quæ gratia: id est, quam ob rem. Terent. Eunuch. 1. 2. 79,

Ego excludor, ille recipitur: qua gratia,

Nisi illum plus amas quam me?

Quæ ratione. Terent. Phorm. 2. 1. 68,

Quæ ratione inopem potius ducebat domam?

o. Non ratio, uerum argentum deerat.

Quædere, pro Quam ob rem. Cic. Quæ de re iudices uobis ma- gnopere prouidendum est. Terent. Andr. 1. 2. 13,

— quid ais? D. qua de re? S. rogas?

Meum gnatum rumor est amare. Vbi Donatus, Negan- tis uim habet hæc interrogatio, Quæ de re. Plus est enim, quæ de re, quam nihil.

Quæ de re, aliter pro, De qua re. Varro de re Rust. Emptor sti- pulatur illas oues, qua de re agitur, sanas rectè esse. Cicero. in primo Rhet. Firmatur similitudine eius rei qua de re agitur ad eam rem qua de re indicatum est.

Quæ pro re argentum promisit hic tibi? Plaut. Rud. 31. 22.

Quæ impudentia est? Vt est impudens: uel, Quæ est eius impu- dentia? Cic. pro Rose. Comœd. 26.

Quæ, pro Quæ ratione. Virgil. 1. Aeneid. 139,

Quæ facere id possis, nostram nunc accipe mentem.

Fraulico delectus, qua possit habiturum. Cicero 6. Philip- pic. 207.

Quæ] Aduerbium loci, Per quem locum. Author Pri- p.

Dic mihi quæ sit iter.

Perge modò, & quæ te ducit uia dirige gressum. Virgilius 1. Aeneid. 81.

Omnes introitus, quæ adiri poterat in eum fundum. Cicero pro Cecinna, 15.

Ipse in